

خبرگزاری روتتر می نویسد: «سهولان سه بانک ایرانی به وزیر اقتصاد ایالت باواریا آلمان گفته‌اند که قصد دارند شعبی را در مونیخ تأسیس کنند.» ایلشه ایگنر، وزیر اقتصاد ایالت باواریا، گفته است که بانک‌های خاورمیانه، پارسیان و بانک سینا موافقت بانک مرکزی ایران را برای ایجاد شعبی در خارج از کشور جلب کرده‌اند. ایگنر، عضو اتحادیه سوسیال مسیحی محافظه کار آلمان، می گوید: «روابط تجاری بین شرکت‌های ایالت باواریا و ایران اغلب به دلیل موانع موجود در فرآیند پرداخت‌ها ناکام می‌ماند. به همین دلیل افتتاح شعب بانک‌های ایرانی در مونیخ به صورت ویژه برای نگاهاهای اقتصادی ما اهمیت دارد. به ویژه شرکت‌های کوچک و متوسط ما چشم‌اندازهای صادراتی عظیمی به ایران دارند.»

جاذبیت‌ها و چالش‌های نفت ایران

ایران ۱۵۸ میلیارد بشکه نفت قابل استخراج (چهارمین در جهان) و ۲۴ تریلیون متر مکعب (نخستین) ذخایر اثبات شده نفتی دارد. همین، دو شاخصه کافی است تا با وجود تمامی مشکلات آکاهش بهای نفت گرفته تا جداسازی انرژی ارتباط بانکی و مالی با بهر ه همچنین جذاب نبون شرایط سرمایه گذاری و باز هم سرمایه گذاران خارجی علاقمند به ورود به صنعت انرژی ایران باشند. البته سرمایه گذاری در بخش نفت ان اقلیمی آسان و بدون چالش نخواهد بود. اما مشکی نیست که جذابیت های منابع نفتی ایران موجب سراسر زینت پول به این صنعت خواهد شد. از آنجایی که علاوه بر ریسک های مالی، موجب شرایط سرمایه گذاری در ایران نیز یکی از دلایل بی انگیزگی شرکت های خارجی برای سرمایه گذاری در ایران به شمار می رود، دولت حسن روحانی اخیرا مدل جدید قراردادهای نفتی را به تصویب رسانده است. هدف دولت از تصویب این قراردادها افزایش تولید و صادرات نفت تحت تاثیر جذب سرمایه خارجی و تکنولوژی لازم است. اما از این جهت موردتوجه دقیق این نوع قراردادها همچنان یکی است و مشخص نیست که آیا تصویب مدل جدید قراردادی در مجلس ضروری است یا نه. تحلیلگران می گویند: «هر چند علاقمندی زیادی میان شرکت های خارجی برای توسعه منابع نفتی ایران وجود دارد، ورود به این بخش بدون چالش و آسان نخواهد بود.» متلاز به تغییر در این قراردادها، ظاهر عبور از میان مع مقابل به من سهویری از تولید است. کار شناسان می گویند، قراردادهای قبلی بیع مقابل ایران به هیچ عنوان در میان شرکت های خارجی محبوب نبونند و اغلب منجر به سوددهی پایین برای شرکت های سرمایه گذار می شدند. قراردادهای مهمی برای تولید، قراردادهایی هستند که در اکثر مناطق جهان بر سایر قراردادهایی تجیح داده می شوند. اما این قراردادها حتی در ایران به ترانزیکشن ندهند و ان ۲ سال گذشته ۱۵۰ اصلاح در این مدل قراردادی صورت گرفته است. برای برخی سیاستمداران، حضور شرکت های خارجی (و کارکنان خارجی) امری باطلوب است، بهو زیرا اگر این شرکت ها، شرکت های بزرگ، قدرتمند و آمریکایی باشند که با داور حامی مالی طرح می گویند یعنی تگرنانی های ریشه در دوران جنگ جهانی دوم دارند، یعنی زمانی که بسیاری از کشورهای صادرکننده نفت تخصص لازم برای اداره صنعت نفت خود را انداشتند و این امر موجب سوءاستفاده شرکت های غربی شده بود. اما در دوران حاضر با توجه به سطح بالای آموزش در سراسر جهان و در دسترس بودن بسیاری از شرکت های خدماتی، این نوع تسلط از طرف حیسو شرکت های بزرگ غربی چندان محتمل به نظر نمی رسد.

نفت ایران به بازارهای جهانی شود اما اکنون صنعت نفت ایران ملی است و از آنجایی که بازارهای بیشتری برای فروش نفت وجود دارد، انحصار کشورهای غیر ایرانی در نفت ایران نیز در هم شکسته است. نکته قابل توجه اینکه در سال ۱۳۹۵، ۷۵ درصد از نفت جهان توسط کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه‌ای مصرف می‌شد، اما این رقم اکنون به کمتر از ۵۰ درصد رسیده است. تحلیلگران با اشاره به وابستگی ایران به درآمد نفتی می‌نویسند: «دهاست که دولت‌ها در ایران می‌گویند به دنبال کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی و ایجاد تنوع در درآمدهای اقتصادی هستند. اما با وجود بحث‌هایی که در این زمینه مطرح می‌شود، هنوز نفت مهم‌ترین منبع درآمد دولت به شمار می‌رود.» در حال حاضر دولت تلاش می‌کند از بدسردی شرکت‌های خارجی برای سرمایه‌گذاری در بخش بالادستی نفت جلوگیری کند اما برخی چالش‌ها در همچنان مانع هجوم سرمایه‌های خارجی به صنعت نفت ایران می‌شود.

● مطالب انتخاب شده از منابع خارجی الزاماً بیان کننده دیدگاه‌های «آتیه‌نو» نیست

راهنمای مدیریت

تحلیل یک نشریه معتبر اقتصادی از هوشمندی تهران برای جذب سرمایه‌های خارجی

راهبرد ایران در قبال استفاده از ترتیبات تامین مالی درازمدت پروژه، این امکان را به تهران خواهد داد که در جلب سرمایه خارجی قدرت مانور بیشتری داشته باشد

• آزادہ افتخاری •

● مترجم

جذب سرمایه‌های خارجی به منظور رونق بخشیدن به اقتصاد ایران همواره مورد توجه دولت پانجم بوده و با اجرای توافقی هسته‌ای تمرکز بر تحقق این هدف بیشتر شده است. بخش نفت و گاز و به طور کلی حوزه انرژی در ایران از مهم‌ترین بخش‌هایی است که پتانسیل زیادی برای سرمایه‌گذاری دارد. در این حال هدایت این سرمایه‌ها به صنعت انرژی بدون مشکل نیست و فرافروندهای بسیاری همراه است. نشنال اینترست در گزارشی با عنوان «بازار مالی ایران در برابر برجام» این‌گونه تحلیل می‌کند که تلاش ایران برای جذب سرمایه‌های خارجی در بخش نفت و گاز هدفی فراتر از حال حاضر و احیای اقتصادی را دنبال می‌کند و یکی از این اهداف خنثی کردن تحریم‌هایی است که احتمال اعمال آن‌ها در آینده وجود دارد. نشنال اینترست در ادامه می‌نویسد: «رهبر» ایران در جذب سرمایه‌گذاری خارجی برای بازسازی زیرساخت‌های داخلی بر اساس ترتیب‌های تامین مالی بلندمدت، و در عین حال استفاده از سرمایه داخلی ایرانی برای احداث پالایشگاه‌های نفت در خارج، پیامدهایی فراتر از دوره زمانی برجام خواهد داشت و بر روند اجرای کنونی آن تأثیر گذار خواهد بود. با این همه بخش خصوصی با ظرفیت بالقوه‌ای درخور است تا در تکمیل روند اجرای برجام بسته به ساختار انعقاد توافقی‌های سرمایه‌گذاری نقش مهمی ایفا کند. البته این روند مستلزم همکاری و هماهنگی میان بازیگران مختلف است که خواهان تجارت با ایران در سالیان آینده هستند». این در حالی است که بررسی تلاش‌های دیپلماتیک اخیر ایران نشان می‌دهد تهران پیگیری یک راهبرد دو جانبه را در قبال جذب سرمایه‌گذاری و حضور فعال خود در اقتصاد جهانی در دستور کار قرار داده است: جذب سرمایه خارجی به‌منظور بازسازی زیرساخت‌های داخلی کشور، دوم، استفاده از سرمایه ایرانی برای تامین مالی احداث پالایشگاه‌های نفتی در سراسر جهان. تحلیلگران

■ مکانیسم تحریم‌ها

نشانال اینترست در ادامه به موضوع بازگشت خودکار تحریم‌ها و شیوه‌ها اشاره می‌کند و می‌نویسد: «سه بازیگر اصلی در اعمال رژیم تحریم‌ها علیه ایران عبارت‌اند از آمریکا، اروپا و سازمان ملل. در یک‌سایه این بازیگران، «بازگشت خودکار تحریم‌ها» در صورت بروز تخلف یا ندادن پاسخ به درخواست‌ها، امکان‌پذیر است که در صورت فعل شدن این بند، سه شرکت به صورت مستقیم به علت وارد شدن در توقافنامه‌ها با ایران - در زمان برپا شدن تحریم‌ها- محاصره می‌شوند. نتایج این محاصره، «ولی آنچه ایجاد مشکل می‌کند این است که این بندها در خصوص پروژه‌های عظیم زیرساختی در ایران، که معمولاً بر

نمای نزدیک

بررسی تلاش‌های دیپلماتیک اخیر ایران نشان می‌دهد تهران پیگیری یک راهبرد دوجانبه را در قبال جذب سرمایه‌گذاری و یکپارچه‌سازی و ادغام خود در اقتصاد جهانی در دستور کار قرار داده است؛ نخست، جذب سرمایه خارجی به‌منظور بازسازی زیرساخت‌های داخلی کشور، دوم، استفاده از سرمایه ایرانی برای تأمین مالی احداث پالایشگاه‌های نفتی در سراسر جهان.

■ سرمایه مورد نیاز در زیرساخت انرژی

بر آورد هاتنام می دهد توسعه زیر ساخت های ایران در طول ده سال آینده، نیازمند ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری در زیر ساخت ها و تا یک تریلیون دلار در سطوح گسترده تر اقتصادی است. نظام بانکداری ایران از هشت بانک بزرگ دولتی و ۱۹ بانک خصوصی، با بازار سرمایه بالغ بر ۵۸۲ میلیارد دلار تشکیل شده که این مبلغ از میزان مورد نیاز برای بازسازی زیر ساخت های شکننده بسیار کمتر است.

مقامات تهران برای جبران این کمبود، مذاکرات فشرده‌ای را با شرکت‌های خصوصی و دولتی برای بازسازی زیرساخت‌های داخلی، در کشورهای مختلف از روسیه گرفته تا اوکراین و فرانسه و ایتالیا و چین و هند و کره جنوبی آغاز کرده‌اند. اگرچه سطح سرمایه‌گذاری خارجی در ایران تاکنون محدود بوده است، تصمیم اخیر هند مبنی بر احداث بندر ۵۰۰ میلیون دلاری چابهار در جنوب شرق ایران نشان‌دهنده آمیدوارکننده به شمار می‌رود. از طرفی اقدام اخیر وزارت نفت‌اندازی آمریکا در تبیین و شفاف‌سازی مقررات خود به منظور اعطای اختیار به شرکت‌های خارجی جهت مالکیت امیریکا در مناطق کنترل آمریکا برای تجارت و معامله با ایران، گامی دیگر در این راستا به شمار می‌رود.

■ مزیت بازسازی زیرساخت‌ها

پژوهش‌های این تیم نشان می‌دهد که با وجود اینکه ایران در زمینه‌های مختلف از جمله فناوری‌های نوین و صنایع مختلف پیشرفت‌هایی داشته است، اما در زمینه‌های زیرساخت‌ها و صنایع اساسی همچون نفت و گاز، صنایع دفاعی و صنایع هوافضا، وابستگی زیادی به کشورهای خارجی دارد. این وابستگی می‌تواند به عنوان یک تهدید برای امنیت ملی و استقلال اقتصادی ایران در نظر گرفته شود. بنابراین، تمرکز اصلی این پژوهش بر بررسی راهکارهای کاهش وابستگی و تقویت خودکفایی در این صنایع است.

منبع: نشنال ایترست

دوستدار محترم آتیه‌نو، شما می‌توانید برای اشتراک و دریافت هفته‌نامه، فرم زیر را تکمیل و براساس جدول مندرج هزینه اشتراک خود را پرداخت کنید.

تدریس پستی:

ند پستی:

لفظ ثابت:

لفظ همراه:

نام و نام خانوادگی:
کد ملی:
تحصیلات و شغل:
نوع اشتراک:
تعداد هفته نامه درخواستی:

مشترک گرامی، لطفاً پس از تکمیل فرم فوق، وجه اشتراک مسود نظر را به حساب جاری (-۱۱۰۱۰۱-۸۶۱-۱۰۱۵ بانک سرمایه شعبه کارگر شمالی (کد ۱۰۱۵) به نام موسسه فرهنگی و هنری آهنگ آتیه واریز و فیش واریزی را به همراه فرم تکمیل‌شده به شماره فیس ۸۸۵۱۷۰۰۲۱-۰۲۱-۸۸۵۱۷۰۰۲۱

سال کنید. شروع ارسال نشریه حداکثر ۱۵ روز بعد از دریافت مدارک خواهد بود. هرگونه انتقاد و پیشنهاد را با شماره ۰۲۱-۸۸۵۱۷۰۸۸-۹ در میان بگذارید.

درس: تهران، خیابان احمد قصیر، خیابان دوازدهم، شماره ۲۱، طبقه همکف، بخش توزیع

■ شش ماه: ۳۰ هزار تومان
■ یکساله: ۶۰ هزار تومان

- سه ماهه: ۱۵ هزار تومان
- سه ماهه: ۱۶ هزار تومان

تهران
شهرستان

تخفیف ۵۰ درصدی
برای بازنشستگان

خاتم النبوة

خدا یا این از ما تمیز!

نیروهای مجلس ده

خاتم النبوة

سویایه افکار یا بحار حیات از راههای اجتماعی

انتخابات ریاستی در مجلس شورای اسلامی

خواند

بخش در گفت و گوی نوروزی با آیت‌الله

دسائی